

РЕШЕНИЕ

№ 2079

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 29.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5657** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от М. С. М. – Х. от [населено място], чрез адв. Д. С., срещу решение по т. 1 от Протокол № 17А от 13.05.1022 г. на Научно жури към Факултет „Международна икономика и политика“ при У., назначено за провеждане на конкурс за заемане на академична длъжност „Доцент“ за нуждите на катедра „Чужди езици и приложна лингвистика“ към факултет „Международна икономика и политика“ от заседание на Университета за национално и световно стопанство по научна специалност „Съвременен немски език“, конкурсът – провеждан въз основа на решение на Академичния съвет на У. № 6/13.12.2021 г., обявен в ДВ.

В жалбата са наведени твърдения за нищожност на административния акт поради липса на компетентност и съществени нарушения на закона, алтернативно се твърди незаконосъобразност. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. К., който поддържа жалбата на заявените основания. Поддържа, че контролните функции на съда се ограничават единствено до контрол върху законосъобразността на процедурата и нямат компетентност относно чисто научните параметри на качествата на научната продукция. Допълнително сочи, че първоначалният акт по обявяването на конкурса е отменен като незаконосъобразен, от което прави извод за незаконосъобразност на всички междинни актове в рамките на процедурата.

Ответникът – Научно жури към Факултет "Международна Икономика и Политика"

При У. се представлява от юрк. Д. която поддържа недопустимост на жалбата, алтернативно нейната неоснователност. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното.

Жалбата е процесуално допустима. Въпросът с допустимостта на жалбата е решен с определение № 992/30.10.2023 г. по адм. д. № 754/2023 г. на ВАС, поради което неоснователни са претенциите на процесуалния представител на ответника за недопустимост на оспорването.

Разгледана по същество жалбата е и основателна при съобразяване на следното:

Въз основа на решение на Академичния съвет на У. № 6/13.12.2021 г., с публикация в Неофициалния раздел на „Държавен вестник“, бр. 2/07.01.2022 г., че У.-С. е обявен конкурс за доцент по професионално направление 2.1. Филология, научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика)“, в У..

Със заповед № 444/02.03.2022 г. на зам. ректора У. по научноизследователска дейност и международно сътрудничество е утвърден съставът на научното жури, със задача да проведе конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по професионално направление 2.1. Филология, научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика)“, в У..

На 13.05.2022 г. научното жури е провело редовно заседание, обективизирано в протокол № 17А, във връзка с подаден сигнал от проф. д-р М. Г.-М. и доц. д-р Р. К. – С. за установено неправомерно използване на чужд текст (впоследствие при обсъжданията уточнено от проф. Г.-М. като плагиатство) от кандидатката ст. пр. д-р М. М. – Х.. След обсъждане на подадения сигнал и отговора на кандидатката, научното жури е взело решение, че в представения от ст. пр. д-р М. М. – Х. хабилитационен труд „Концептът междукултурна комуникация в образователния дискурс“, ИК-У., 2020 г. за участие в конкурса за академичната длъжност „доцент“ в направление 2.1. Филология, научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика)“ има наличие на обстоятелства по чл. 4, ал. 11 ЗРАСРБ – плагиатство в посочения хабилитационен труд – и в тази връзка не приема за разглеждане другите публикации и материали за участие в конкурса. Изложени са и мотивите за вземането на решението. По същество научното жури се установява плагиатство по см. на § 1, т. 7 от ДР на ЗРАСРБ.

Междувременно на 08.02.2022 година е подаден сигнал с вх. № 94-657 до министъра на образованието и науката за проверка законосъобразността на обявения конкурс. Със своя Заповед № РД 09-2309/09.02.2022 г. заместник-министър на образованието и науката наредил да се извърши проверка за допустимост на подадения сигнал и назначил за целта комисия. Становището на последната е изложено в Протокол 105/14.02.2022 г. - че сигналът е допустим. Със Заповед № РД 09-2391/17.02.2022 г. министърът на образованието и науката разпоредил извършването на проверка по подадения на 08.02.2022 година сигнал от Комисията по академична етика (КАЕ) в 30-дневен срок, продължен с още толкова дни със следваща Заповед № РД 09-2609/16.03.2022 г. на министъра на образованието и науката.

В Доклад от 21.04.2022 г. КАЕ препоръчала да се отмени акта на ректора на У. за обявяване на конкурс за доцент по професионално направление 2.1. Филология

научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика)“. Със Заповед № РД 09-3102/19.05.2022 г. на министъра на образованието и науката конкурсът бил спрян за срок от 20 дни, като на ръководството на У. била дадена възможност да отстрани допуснатото нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗРАСРБ.

С писмо от 15.06.2022 г. ректорът на У. уведомял министъра на образованието и науката, че конкурсът е спрян и представил доклад. В последния е посочено, че учебното заведение няма програмна акредитация за преподаване в професионално направление 2.1. „Филология“. Посочил е, че при обявяване на конкурса е допусната техническа грешка и У. не възнамерява да провежда обучение на студенти в посоченото професионално направление поради липса на акредитация, а процесният конкурс да се счита за обявен за професионални направления, за които У. има акредитация. В Протокол № 72/20.06.2022 г. е обективизирана препоръка на КАЕ към Министъра на образованието и науката да прекрати конкурсната процедура.

В доклад от 21.06.2022 г. заместник-министърът на образованието и науката е предложил на министъра на образованието и науката да прекрати конкурса за заемане на академична длъжност „доцент“ в професионално направление 2.1. Филология, научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика)“. Със Заповед № РД 09-3432/24.06.2022 г. министърът на образованието и науката е разпоредил предложеното прекратяване на конкурса. Основанието за издаване на заповедта е, че конкурсът за заемане на академичната длъжност е открит в професионално направление и специалност, които не са акредитирани от Националната агенция за оценяване и акредитация (НАОА).

С Решение № 8005/23.12.2022 г. по адм. д. № 6460/2022 г. на АССГ е отхвърлено оспорването на заповед № РД 09-3432/24.06.2022 г. на министърът на образованието и науката. С Решение № 195/09.01.2024 г. по адм. д. № 2216/2023 г. на ВАС е потвърдено първоинстанционното съдебно решение. Според ВАС процесният конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в Професионално направление 2.1 филология, научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика)“ е открит в нарушение изискването на чл.3, ал.1 ЗРАСРБ (в приложимата редакция към момента на откриването му), и следователно в конкретния казус при извършения контрол от министъра на образованието и науката по чл. 30, ал. 2, т.1 ЗРАСРБ (в приложимата редакция) законосъобразно АО е упражнил правомощията си по чл. 31, ал. 7 от с.з., издавайки процесната заповед за прекратяване конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ в професионално направление 2.1. филология, научна специалност „Съвременен немски език (съпоставителна текстолингвистика).

Изхождайки от гореустановеното съдът намира, че в случая спорът е правен и се свежда до значението на административния акт с който се прекратява конкурса и обвързващата страните сила на потвърждаващите го съдебни решения.

При съобразяване на разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК като нови факти от значение за делото се определят тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти. Правното значение на един факт може да бъде променено от правни норми, на които законодателят е придал изрично обратна действие или от съдебно решение, което отменя с обратна сила един акт или при отмяна при условията на чл. 99 АПК на един административен акт.

В случая с прекратителната конкурса Заповед № РД 09-3432/24.06.2022 г. на

министърът на образованието и науката по същество се отменят с обратна сила настъпилите правни последици от решение на Академичния съвет на У. № 6/13.12.2021 г. за откриването на конкурса. От там и при липса на надлежно открит конкурс, без правно основание остава и конституираното научното жури по Заповед № 444/02.03.2022 г. на зам. ректора У.. Последното ще иде да рече, че журито няма правомощие да се произнася по подадените сигнали от проф. дфн М. Г.-М. и доц. д-р Р. К. – С., доколкото не съществува конкурсна процедура по см. на чл. 4 във вр. с чл. 25 от ЗРАСРБ. Това е така, защото конституирането, респ. възможността да се произнася по определени въпроси, вкл. произнасяне по оплаквания за плагиатство, е пряко свързано с наличието на надлежно открит конкурс. Научното жури не притежава обща компетентност да взема отношение по въпроси извън конкурса, същото е иманентно свързано с наличието на редовен такъв.

В правната доктрина и теория е прието, че нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен, и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т. е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; "пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган" /решение № 925/23.01.2014 г. по дело № 12602/2013 г. на ВАС, Второ отделение/; 5. при превратно упражняване на власт.

Предвид установената липса на съществуваща и валидна конкурсна процедура води до извод за липса на компетентност на научното жури по заповед № 444/02.03.2022 г. и пълна липса на материално правни предпоставки за произнасяне по чл. 26, ал. 4 от ЗРАСРБ по подадени сигнали за плагиатство. Или с други думи казано, налице е липса на компетентност и липса на законова опора при произнасянето по т. 1 от протокол № 17А от 13.05.2022 г. на научното жури по Заповед № 444/02.03.2022 г. Установената нищожност следва да бъде прогласена.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на разноски на жалбоподателката. Същата следва да бъде уважена в размер на 1000 лева съобразно списък по чл. 80 от ГПК на л. 279. Направеното възражение за прекомерност не следва да се уважи. Претендираните разноски са в границите на чл. 8 от наредба № 1/2004 г., съответстват на указаната правна помощ и принципа на справедливост и обоснованост по чл. 36 от ЗА.

Водим от гореизложеното Административен съд София-град, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение по т. 1 от Протокол № 17А от 13.05.1022 г. на Научно жури към Факултет „Международна икономика и политика“ при У., назначено за провеждане на конкурс за заемане на академична длъжност „Доцент“ за нуждите на катедра „Чужди езици и приложна лингвистика“ към факултет „Международна икономика и политика“ от заседание на Университета за национално и световно стопанство по научна специалност „Съвременен немски език“, конкурсът – проведен въз основа на решение на Академичния съвет на У. № 6/13.12.2021 г. обявен в ДВ;

ОСЪЖДА Университета за национално и световно стопанство да заплати на М. С. М. – Х. сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София – град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: